

Barnen Först

Nyhetsbrev

30 nov 2009

Skandalen mot apatiska barn får inte upprepas, aldrig!

Apatiska flyktingbarn står högst upp på dagsordningen i dagens samhällsdebatt. Debatten har två olika men sammanhängande sidor; vilket öde gick apatiska flyktingbarn igenom mellan under åren 2004-2005, samt hur nya fal av apatiska barn ska behandlas idag. Trots omfattande nya uppgifter och utredningar, syns det fortfarande inte någon ändring av asylpolitiken i sikte. Runt ett hundratals flyktingbarn riskerar samma tragiskt öde som en större grupp barn gick till mötes, nämligen en våg av hetsjakt, anklagelser för fusk och i slutändan utvisning i en uppenbar förnedrande form. Det måste stoppas. Det minsta spår av en humanistisk asylrätt kräver att apatiska barn ska få stanna och bli omhändertagna av samhället.

Sex år sedan kunde man höra från både officiella och inofficiella håll talas om "en tillfällig existerande sjukdom". Man skrev om förgiftade barn och fejkade sjukdomstillstånd. Man talade öppet om "svensksjukan" till följd av "asylpiller". Långt över de välkända främlingsfientlig propaganda, även i full respekterade dagstidningar kunde man läsa rubrik efter rubrik om "ankarbarn" som varit förgiftade och drogade av sina föräldrar. Fortfarande finns det mängder av artiklar och "rapport" tillgängliga via nätet där anges hur apatiska barn simulerade och började springa runt och åt choklad på nätterna!

Då verkades det så att det fanns

forskning, utredning, vittnesmål och bevis; inte minst enligt Migrationsverket, Polisen, utredande åklagare och vårdpersonal. Idag och i en rasande takt har allt som då var fakta och forskningsresultat degraderats till olyckliga uttalanden och "felbedömningar". Idag läser vi om citat ur "utredningar" som aldrig har existerat, tjänsteman som ljugit och det kommer uppgifter om en apparat som systematisk ägnat sig åt att fabricera rykte. Under perioden av skandalös opinionsförgiftning hann myndigheterna att slänga ut 40 tals sjuka barn samt deras föräldrar.

Häromdagen beskrev Mona Sahlin sin känsla av "en stor skam över delar av hur den egna rörelsen kom att resonera". Sverige behöver rensa sitt samvete från den politiska och humanistiska "**apatiska skandalen**". Vi kan hoppas Sahlins erkännande vara en början till en ordentlig granskning av vad som skedde. **Alla apatiska barn ska kunna få rättelse för lidande och förnedring de utsattes för.** Det är oundvikligt för Sverige.

Idag vet vi att existensen av apatiska barn aldrig upphörde. Idag vet vi mer om sjukdomen, uppgivenheten och dess konsekvenser hos barnen. Idag i behandlingen av tiotals apatiska barn ska vi inte tillåta en upprepning av samma historia. Vårt samhälle ska inte låta sig påverkas av en upphetsade främlingsfientlig stämning. Apatiska barn och allt det

innebär, ger ett tungt ansvar på ett samhälle vilket påstår sig stå för humanism och barnen bästa och inte minst en värdig asylrätt.

Låt apatiska barn stanna!

Barnen Först
28 november 2009

Apatiska barn var inte drogade

Teorin om att flyktingbarn blev apatiska på grund av att de drogats med lugnande mediciner stämmer inte.

UPPSALA. I studien, som presenteras i tidskriften Acta Paediatrica, ingår 29 av de svårast sjuka barnen som vårdades av Sachsska barnsjukhuset i samarbete med barn- och ungdomspsykiatrins mobila team i Stockholm mellan 2004 och 2007. Läkarna bakom studien har bland annat tittat på resultaten av läkarundersökningar som gjorts på barnen. Granskningen visar att inga spår fanns av lugnande eller sömn-givande mediciner i blod- och urinprover som togs på barnen. Inte heller är det troligt att barnen simulerade sitt tillstånd, enligt läkarna. Däremot hade tre fjärdedelar av barnen traumatiska händelser i hemlandet bakom sig och nästan lika många hade separerats från eller förlorat någon nära anhörig. Tolv hade försökt ta livet av sig efter ankomsten till Sverige.

<http://sydsvenskan.se/sverige/article558116/Apatiska-barn-var-inte-drogade.html>

Initiativ till uppprop och insamling från författaren Agneta Pleijel:

Till statsminister Fredrik Reinfeldt

Åren 2003-2005 utvisade den socialdemokratiska regeringen många apatiska barn ut ur Sverige och dumpade dem på deras hemländers flygplatser. Barnen var sängliggande, ville inte tala, inte äta. En del togs från sjukhus där de vårdades och låg med sond för att inte avlida. Nu upprepas detta under alliansens styre. Migrationsverkets läkare ringer till barnens läkare och frågar om barnen är "transportabla" och om de kan flygas ut med vanligt flyg eller måste ha ambulansflyg. Man tror inte sina ögon och öron. Förra gången blev det folkstorm och regeringen var tvungen att retirera efter hård kamp. Ska detta upprepas? Accepterar Du, Fredrik Reinfeldt, den här behandlingen av barn så som Göran Persson gjorde den gången? Vi vill inte än en gång läsa om av sorg och skräck förlamade barn som fraktas från Sverige för att hamna på en flygplats i det land där deras och deras föräldrars förtvivlan startade.

Vår uppmaning till Dig, Fredrik Reinfeldt: Upprepa inte förra regeringens hårdhjärtade behandling som den gången väckte sådan vrede. Ge

Barnen Först

Box 2263

142 02 Trångsund

Nyhet brev, ansvarig:
Mostafa Rashidi

Tel: 070- 73 99 868

Fax: 08- 399 734

barnenforst@gmail.com

barnenforst@gmail.com

www.barnenforst.se

de apatiska barnen och deras familjer en fristad i vårt land.

Uppropet kan underskrivas via länken: <http://uppprop.nu/VTKG>

Apatiska barn sanning eller manipulation?

Delar av en artikel skriven av Soleyman Ghasemiani om apatiska barn och den pågående propagandan mot dessa barn, år 2005.

...

Konspirationsteorier brukar göra den komplicerade verkligheten rak och enkel och gör sig av med problematiken genom det enkla svaret, komplotten. Migrationsministerns tabbe och uppmärksamheten kring Sabina väcker med rätta tankar om inte frågan om "manipulativa apatiska barn" är ett motoffensiv för att hålla skenet och misskreditera både barnen och den massiva opinionen. Men hur man än ställer sig till detta är resultatet det samma. I och med detta ändras fokus från den inhumana och barnfientliga asylpolitiken till de asylsökande själva som inhumana, lögnaktiga och falska individer som tar till vad som helst för att nå sitt mål.

Men kan man utesluta att barn inte har använts i ett spel för att familjen ska få uppehållstillstånd? Kan det inte finnas barn som bara gör sig till som Socialstyrelsen säger i sitt meddelandeblad? Ingen kan, med vettet i behåll, utesluta detta. Det här är ett påstående som måste bevisas i varje enskilt fall. De apatiska barnen är barn till föräldrar som flytt sina hemländer och sökt asyl av olika anledningar. Det gemensamma för den överväldigande majoriteten av dessa människor är avsaknaden av trygghet, vilket också är grundorsaken till själva flykten. När tryggheten blev rubbad i ursprungslandet fick man fly hals överhuvud. I Sverige fortsätter den obarmhärtiga otryggheten i den smärtsamma asylprocessen. Vuxna

har en mycket längre livserfarenhet att luta sig mot för att handskas med motgångar och svårigheter i livet. De har en vuxen och mer beprövat intelligens och ett mer utvecklat psyke för att möta livet som det är.

Vad brukar barn göra när de inte kan förstå den grymma världen utanför? De springer gråtande till sina föräldrar... Och vad gör asylsökande barn som har hängt med sina livrädda föräldrar när de känner att livet är outhärdligt?

Även dessa barn brukar ha samma livsmönster men vad hjälper det när de hjälpande själva befinner sig i en livskris i ordets verkliga bemärkelse? Föräldrar är mittpunkten i barns universum. När självaste räddaren, försvararen är i nöd och darrar i sina beståndsdelar hur känner då barnet sig? Det bryter sina kontakter med sin omgivning för att skydda sig. Dessa barn behöver inget manipulativt beteende. De spelar sina egna känslor och sitt liv så som det är. Far eller mor behöver inte ha några regi- eller skådespelartalanger för att förmå sina barn spela rollen av ett sjukt barn när hela familjens liv är i gungning på riktigt.

Känslomässigt är barn oerhörd intelligenta. Ingeting kan gå dem förbi på detta plan. Föräldrar behöver aldrig prata om att de är oense eller håller på att glida isär för att barnen ska få nys om det. Barn känner av det känslomässiga klimatet mycket fort. Det är ett av naturen givna förmågor till människan för sin överlevnad. Barn till asylsökande föräldrar kommer själva på hur föräldrarna mår. De ser det med oerhörd skärpta och nyfikna ögon. Barnen har en egen inneboende känslomätare som registrerar varden känslomässig rörelse. Föräldrarnas otrygghet, deras rädsla för sina liv, återspeglar sig i barnen. Ibland kan vi se konsekvenserna direkt i form av barn som vänder sig inåt och skärmar av sig helt och hållet eller tar till andra extrema beteenden. I andra fall får vi känna på detta kanske långt senare i barnens liv.

...

Hela artikeln kan läsas via länken: www.barnenforst.se